“La cavalcada de Girona és una obra de teatre posada al carrer”

N’és el màxim responsable des de fa cinc anys però en fa més de 40 que hi participa. Té un munt d’anècdotes i molt clara la recompensa a tanta feina: “Veure els ulls dels nens no té preu”

Cassan ha fet de patge aquests dies visitant escoles pel concurs de fanalets Foto: QUIM PUIG.

Al llarg dels 40 anys que fa que surt a la cavalcada, aquesta ha canviat molt?La cavalcada d’ara és del 1992. L’alcalde Nadal va decidir que la cavalcada antiga s’havia de transformar, que no fos anar a esperar els Reis sense solta ni volta. Es va fer un projecte per fer-la tota nova, d’en Xicu Masó. És una cavalcada de Reis que és una obra de teatre posada al carrer, amb un gran vestuari manual, que ara difícilment es podria trobar, i on cadascun dels 268 personatges que surten té una funció específica. Excepte els Tres Reis, que han de fer de Reis, que també és una feina complicada. Hem tingut reis bons i altres no tan bons.S’ha de ser dels Manaies per participar en la cavalcada?No, la Confraria de Jesús Crucificat, més coneguda com a Manaies, és la dipositària des de l’any 1956 de la cavalcada, però qualsevol persona de més de setze anys pot participar-hi.Reben moltes peticions?Actualment, a banda de les 268 que surten, hi ha 150 persones que esperen per poder sortir. La cavalcada és molt rotativa. Cada any canvia bastanta gent. I fins a l’últim moment hi pot haver canvis. Ara estan confirmats tots 268 però d’aquí al 5 de gener pot haver-hi baixes. A l’hora de cobrir-les, però, s’ha de vigilar perquè no tots servim per a tot. No som actors professionals i hi ha llocs de tracte molt directe amb els nens en què cal tenir un caràcter especial.Quanta gent col·labora en la cavalcada en total?Entre vestits i no vestits, uns 300. A la cavalcada, per a mi, hi ha dos personatges imprescindibles: els Tres Reis i els torxers, perquè sense llum no hi ha cavalcada. Però perquè la cavalcada pugui funcionar hi ha gent imprescindible a qui no es veu: els d’attrezzo, les modistes de la Marfà, la gent que es cuida del manteniment de les carrosses...Quina és la gran recompensa per a vostè de participar-hi?Per a mi, és molt senzill: només sortir del campament i veure els ulls de la mainada et compensa no quatre mesos de feina sinó tota una vida. Veure els ulls de les criatures no té preu. No us ho podeu imaginar. És una sensació que per molts anys que facis la cavalcada de Reis no es pot explicar. Hauríem de pagar diners per tenir aquesta satisfacció. Impressiona la cara dels nens que ho donarien tot per tu.Alguna anècdota divertida d’aquests 40 anys?Moltes, bones i dolentes. Des d’intentar cremar el rei fa sis o set anys fins a trencar-se la tirolina, o un carro, quan estàvem a les casernes, que no sortia per la porta perquè hi havia un tràiler aparcat i l’alcalde Nadal va dir que vingués l’excavadora municipal a tirar la paret a terra... També gent que surt i es posa a plorar perquè ha vist el fill o net i l’has de tornar cap enrere perquè el tornin a maquillar... És una nit màgica i passa de tot...I quan hi ha mal temps?Existeix un protocol. En aquesta cavalcada no hi ha res improvisat. Hi ha una norma no escrita que estipula que si al matí no es pot muntar el campament perquè plou a bots i barrals s’activaria aquest protocol: s’avisaria la Policia Municipal i els mitjans de comunicació i ja es té reservat el pavelló d’hoquei de Palau perquè es faria allà una petita recepció. Per sort no hem hagut d’aplicar-ho mai.No ha plogut en 40 anys?Sí, ens hem mullat moltíssim! Fa tres anys estàvem espantats perquè quan vam sortir va començar a diluviar, l’aigua ens entrava pels botins... Però la cavalcada s’ha d’aguantar perquè és molt difícil dir-li a un nen que no pot anar a esperar els Reis, que són màgics, perquè plou. La gent era al carrer i jo deia: “Si aquesta mainada es mulla, nosaltres ens mullem.” Això ho vaig aprendre

de l'Anna Pagans. Ara, l'endemà mai no hi havia hagut tanta gent de la cavalcada de Reis a urgències del Trueta!Ara està immers en el concurs de fanalets. Faci'ns-en cinc cèntims...Quan es va fer aquesta cavalcada nova, per donar-hi impuls vam pensar que estaria bé que la mainada, per entrar més en situació, es fes el seu propi fanalet i així encara li faria més il·lusió anar a esperar els Reis. Els Manaies hi posem el patge reial que visita les escoles que hi participen, juntament amb el jurat. L'avantatge és que és un patge de veritat, que després podran veure i tocar a la cavalcada. Em criden pel carrer: "Patge! Que vas venir a la meva escola..." Soc un patge real i això ajuda que es creï més aquesta màgia. A més, jo mai he dut perruca ni barba ni em maquillo...I al llarg de l'any mai cap nen l'ha reconegut?No, perquè intento evitar-los. Per exemple, no he anat mai a l'entrega de premis dels fanalets, que aquest any és demà. N'hi ha de diferents, però el que és clar és que totes les escoles tenen premi. Aquest any, a més, per primer cop s'exposaran tots els fanalets en una sala del Teatre Municipal pels Pastorets.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 14-12-2017 Pàgina 60

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/1302391-la-cavalcada-de-girona-es-una-obra-de-teatre-posada-al-carrer.html